

СТАНОВИЩЕ

на проф. д-р АТАНАС КАРАФЕЗЛИЕВ

Ръководител катедра „Духови и ударни инструменти“

Инструментален факултет, НМА „Проф. Панчо Владигеров“

относно дисертационен труд за присъждане на образователната и

научна степен „ДОКТОР“, представен от

НАДЕЖДА ХРИСТОВА ЙОЦОВА

На тема: „ТРАДИЦИИ И НОВАТОРСТВО В КЛАВИРНОТО ИЗКУСТВО
И ПЕДАДОГИЧЕСКИ ПОДХОД НА ДИМИТЪР НЕНОВ“

ЮЗУ „Неофит Рилски“, Благоевград

Факултет по изкуствата, Катедра „Музика“

БИОГРАФИЧНИ ДАННИ: Надежда Йоцова е родена в София през 1984 г. Още в ранна възраст концертира и печели първите си награди от национални и международни конкурси между които "Млади музикални дарования" ('96); I-ви Клавирен конкурс за Американска музика „Аарон Копланд“ (2000) и др. Едва 17-годишна дебютира с оркестър заедно със симфоничния оркестър на НМА „Проф. П. Владигеров“. Впоследствие солира на почти всички български оркестри, между които Симфоничния оркестър на БНР, Нов Симфоничен Оркестър, оркестрите на Варна, Русе, Плевен и Враца. През 2006 г. завършва Националната музикална академия в класа по пиано на проф. Антон Диков, а по-късно се дипломира с магистърска степен по пиано и камерна музика в Германия в престижния Университет за музика, театър и медии в Хановер (НМТМ). През 2011г. печели международна стипендия на Фондация „Live Music Now – Yehudi

Menuhin". Съвместни изяви и звукозаписи е осъществявала с проф. Стойка Миланова, Кана Сугимура (Япония), както и с доц. Борислав Йоцов. През 2013 година представя световната премиера на концерта за пиано и оркестър "The Spirit Of Jazz" на Христо Йоцов. През 2014 г. взима участие в престижния музикален фестивал "Варненско лято". През 2017 солира на София Симфоникс под диригентството на Любка Биаджиони на елитния фестивал "Klassik auf der Burg Open-Air" в Германия. Към 2023 г. има осъществени множество телевизионни записи за БНТ, записи за БНР и участва в много други европейски звукозаписни проекти. Понастоящем Надежда Йоцова концертира активно както в България, така и в Германия, където притежава богат опит на клавирен педагог.

Запознавайки се с биографията на докторанта, не може да не се отбележи един богат житейски и професионален опит, който се корени в началното музикално образование на кандидата, минава през НМУ „Л.Пипков” и Националната музикална академия и се премества зад граница, където разпространява активно националното клавирно творчество, което трябва да бъде мисия на всеки един български изпълнител. В тази връзка, изборът на тема на дисертационния труд е направен рационално и не без вещото сътрудничество на научния ръководител, който също е изявен български композитор.

Трудът е структуриран в увод, три глави и заключение. Библиографията съдържа 60 заглавия, от които 47 на български, 1 на руски, 10 на английски и 2 на немски език. Не липсват и приложения, като общия обем на труда е 193 страници, което предварително предполага богато съдържание.

Авторката си поставя доста амбициозни задачи, между които – да се ревизират трудове, дисертации и публикации, посветени на творчеството на Димитър Ненов, както и да се направи съпоставка между изследванията на Ненов върху клавирната педагогика и някои основни световни тенденции и

постижения в областта. Част от поставените задачи е и да се проведе мащабно международно проучване в радио телевизионни архиви с цел проверка за наличието на оцелели звукозаписи на изпълнения на Димитър Ненов. Въпреки трудността и широкия обхват на задачите, може убедено да се твърди, че те са изпълнени в цялост.

За мен самия, като дългогодишен оркестрант, сблъсквал се неведнъж с музиката на Ненов, трудът се оказва изключително интересен. Върна ме в процеса на звукозапис на прочутата емблематична „Токата” във вариантите на оркестрация на Лазар Николов и Иван Стайков. С интерес прочетох анализите и разгледах приложените факсимилета. Важно е да се отбележи, че преписът на изложените в труда факсимилета е изцяло осъществен от докторанта, като авторовият правопис е напълно спазен, с изключение на правописните норми, официално изменени с реформата от 1945 г.

Силно впечатление в научното изследване прави, също така и педагогическият подход и педагогически търсения на Ненов, по забележителен начин представени от Йоцова и подплатени с примери и доказателства.

Приносите на дисертационния труд са изведени както следва:

- 1. Разчитане и препис на авторови ръкописи от Димитър Ненов, намиращи се в архива му във Фонд 216 в Научния Архив на БАН.*
- 2. Свързване на отделните авторови бележки и откъси от текстове, за да покажат една по-ясна картина за научното изследване на Димитър Ненов върху проблемите на клавирното изкуство и педагогика и да се извлече цялостна концепция на неговата методология.*
- 3. Осъществено международно проучване на база исторически данни, за евентуалното съществуване на звукозаписни материали, съдържащи*

изпълнения на Димитър Ненов в радио и кино архивите на различни европейски държави, в които Ненов е изнасял концерти, в т.ч. Германия, Франция, Хърватия, Сърбия.

4. Съпоставяне на Неновата методология с други, доказали се във времето такива.

5. Препис на непозната кореспонденция между Д. Ненов и А. П. Щапов.

6. Анализирание на откъсите от превода от руски на Димитър Ненов на методологията за клавирната техника от А. П. Щапов. Съпоставка с оригинала чрез използване на намерено автентично нейно копие от първото ѝ издаване през 1931г.

7. Доказателство за корелацията между композиторското и интерпретаторско майсторство на Ненов с постиженията му в областта на клавирната педагогика.

8. Възможност българската музикална общественост да се запознае с една слабо известна досега професионална черта на Димитър Ненов, с начина му на мислене – повод за по-нататъшното анализиране на научните му изследвания в областта на клавирното изкуство и педагогика.

9. Приложна функция на добитата форма на методология.

Предвид така изложените приноси, може да се заключи, че изследването на Надежда Йоцова има приносен характер.

В заключение бих искал да изложа личното си отношение към докторанта и предложения от нея научен труд. Като човек, който цени значението на наследените заложиби и уважава авторитетите не мога да подмина въпроса със семейната среда и нейното влияние върху кандидата и неговото изследване; влиянието на нейния баща, изключителен изпълнител перкусионист, композитор и педагог професор и майка дългогодишен

оркестрант в Симфоничния оркестър на БНР, който оркестър е известен като лаборатория за българска музика. Всичко това безспорно оказва своето положително влияние на отношението към националното творчество и най-вече на ми­рогледа на Надежда Йоцова. Настоящия успешен научен труд е следствие на всичко това.

След всичко изложено до тук давам своето положително становище, с което предлагам на уважаемото научно жури да присъди образователната и научна степен „доктор” на Надежда Христова Йоцова, докторант редовна форма на обучение в катедра „Музика” на Факултета по изкуствата, ЮЗУ „Неофит Рилски”.

3 ноември 2024

Проф. д-р Атанас Карафезлиев

OPINION

by Prof. Dr. Atanas Karafezliev

Head of the Department of Wind and Percussion Instruments, Faculty of Instrumental Studies, National Academy of Music "Prof. Pancho Vladigerov" regarding the dissertation work for awarding of the educational and scientific degree "DOCTOR"

submitted by Nadezhda Hristova Yotzova

on the topic: **"TRADITIONS AND INNOVATION IN THE PIANO ART AND PEDAGOGICAL APPROACH OF DIMITAR NENOV"**

South-West University "Neofit Rilski," Blagoevgrad, Faculty of Arts, Department of Music.

BIOGRAPHICAL INFORMATION: Nadezhda Yotzova was born in Sofia in 1984. From an early age, she performs in concerts and wins her first awards at national and international competitions, including "Young Musical Talents" ('96); the First Piano Competition for American Music "Aaron Copland" (2000), and others. At just 17 years old, she debuted with an orchestra alongside the symphony orchestra of the National Music Academy "Prof. P. Vladigerov." She later performed as a soloist with almost all Bulgarian orchestras, including the Symphony Orchestra of BNR, the New Symphony Orchestra, and the orchestras of Varna, Ruse, Pleven, and Vratsa. In 2006, she graduated from the National Music Academy in the piano class of Prof. Anton Dikov, and later obtained a master's degree in piano and chamber music in Germany from the prestigious University of Music, Theatre, and Media in Hanover (HMTM). In 2011, she won an international scholarship from the "Live Music Now – Yehudi Menuhin" Foundation. She has performed and recorded alongside Prof. Stoyka Milanova, Kana Sugimura (Japan), as well as Assoc. Prof. Borislav Yotzov. In 2013, she premiered the concert for piano and orchestra "The Spirit Of Jazz" by Hristo Yotsov. In 2014, she took part in the prestigious music festival "Varna Summer." In 2017, she debuted as a soloist with Sofia Symphonics under the baton of Ljubka Biagioni at the elite "Klassik auf der Burg Open-Air" festival in Germany. By 2023, she has completed numerous television recordings for BNT, recordings for BNR, and participated in many other European recording projects. Currently,

Nadezhda Yotzova is actively performing as a concert pianist both in Bulgaria and Germany, where she has extensive experience as a piano educator.

Introducing the biography of the doctoral candidate, it's impossible not to notice a rich life and professional experience rooted in the candidate's early musical education, which went through the "L. Pipkov" National Music School and the National Music Academy, and then moved abroad, where she actively promote national piano artistry—a mission that should be the goal of every Bulgarian performer. In this regard, the choice of topic for the dissertation was made thoughtfully and not without the expert collaboration of the academic advisor, who is also a prominent Bulgarian composer.

The work is structured into an introduction, three chapters, and a conclusion. The bibliography includes 60 titles, of which 47 are in Bulgarian, 1 in Russian, 10 in English, and 2 in German. There are also appendices, and the total length of the work is 193 pages, which suggests a rich content.

The author sets herself quite ambitious tasks, including to revise works, dissertations and publications dedicated to the work of Dimitar Nenov, as well as to make a comparison between Nenov's research on piano pedagogy and some major world trends and achievements in the field. Part of the tasks set is to conduct a large-scale international study in radio and television archives in order to check the presence of surviving sound recordings of Dimitar Nenov's performances. Despite the difficulty and brode scope of the tasks, it can be confidently stated that they were fully accomplished.

For me, as a long-time orchestra member who has encountered Nenov's music more than once, the work turned out to be extremely interesting. It brought me back to the process of recording the famous emblematic "Toccata" in the orchestration versions of Lazar Nikolov and Ivan Staykov. I read the analyses with interest and looked at the attached facsimiles. It is important to note that the copy of the facsimiles presented in the work was fully carried out by the doctoral student, and the author's spelling was fully complied with, with the exception of the spelling norms, officially amended by the reform of 1945.

The scientific research is also strongly impressed by Nenov's pedagogical approach and educational explorations, which are remarkably presented by Yotzova and backed up with examples and evidence.

The contributions to the dissertation are outlined as follows:

1. Decoding and transcribing the author's manuscripts by Dimitar Nenov, located in his archive in Fund 216 at the Scientific Archive of the Bulgarian Academy of Sciences.
2. Connecting the individual author notes and excerpts from texts to present a clearer picture of Dimitar Nenov's scientific research on issues related to piano art and pedagogy, and to extract an overall concept of his methodology.
3. Conducting an international study based on historical data regarding the potential existence of recorded materials featuring performances by Dimitar Nenov in the radio and film archives of various European countries where Nenov has held concerts, including Germany, France, Croatia, and Serbia.
4. Comparing Nenov's methodology with others that have proven effective over time.
5. Transcribing unknown correspondence between D. Nenov and A. P. Shtapov.
6. Analyzing the excerpts from Dimitar Nenov's translation of A. P. Shtapov's methodology for piano technique. A comparison with the original using an authentic copy found from its first publication in 1931.
7. Evidence of the correlation between Nenov's composing and interpreting mastery and his achievements in the field of piano pedagogy.
8. The opportunity for the Bulgarian music community to get acquainted with a little-known professional aspect of Dimitar Nenov, his way of thinking – a reason for further analyzing his scientific research in the field of piano art and pedagogy.
9. The practical function of the acquired form of methodology.

Considering the contributions outlined, it can be concluded that Nadezhda Yotzova's research has a contribution-oriented nature.

In conclusion, I would like to express my personal view on the doctoral candidate and her proposed scientific work. As someone who values the importance of inherited talents and respects authority, I cannot overlook the question of family background and its influence on the candidate and her research; the influence of her father, an exceptional percussionist, composer, and professor, and her mother, a long-time musician in the Bulgarian National Radio Symphony Orchestra, which is known as a laboratory for Bulgarian music. All of this undoubtedly has a positive impact on Nadezhda Yotzova's attitude towards national creativity and

especially on her worldview. This current successful scientific work is a result of all that.

After everything stated so far, I express my positive opinion and propose to the esteemed academic jury to award the educational and scientific degree of "doctor" to Nadezhda Hristova Yotzova, a full-time doctoral student in the "Music" department of the Faculty of Arts at South-West University "Neofit Rilski."

November 3, 2024

Prof. Dr. Atanas Karafezliev